

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सोऽतिष्ठद्युगमध्यैवैयुगसन्नहनेषु च ॥ जघनार्थेषु चाश्वानां तत्सैन्याः समपूजयन् ॥ २९ ॥ तिष्ठतो युगपालीषु शोणानप्यधितिष्ठतः ॥ नापश्यदंतरं द्रोणस्तदद्भु
तमिवाभवत् ॥ ३० ॥ क्षिप्रं श्वेनस्य चरतो यथैवामिषगृद्धिनः ॥ तददासीदभीसारो द्रोणपार्षतयोरेण ॥ ३१ ॥ तस्य पारावतानश्चान्तरथशक्त्यापराभिनत् ॥
सर्वानेकैकशो द्रोणो रक्तानश्चान्विवर्जयन् ॥ ३२ ॥ तेहतान्यपतन् भूमौ धृष्टद्युम्नस्य वाजिनः ॥ शोणास्तु पर्यमुच्यन्तरथं बंधाद्विशांपते ॥ ३३ ॥ तान्हयान्निहता
नृह्रवादिजाश्रेण सपार्षतः ॥ नाभ्युत्तयुधांश्चेष्टो याज्ञसेनिर्महारथः ॥ ३४ ॥ विरथः सगृहीत्वा तु खड्गं भृतांवरः ॥ द्रोणमभ्यपतद्राजन्वने ते यद्वोरंगं ॥
॥ ३५ ॥ तस्य रूपं बभौ राजन् भारद्वाजं जिघांसतः ॥ यथारूपं पुरा विष्णोर्हिरण्यकशिपीर्वधे ॥ ३६ ॥ संतदा विविधान् मार्गान् प्रवरांश्चैकं विशतिं ॥ दर्शयामास कौ
रव्यपार्षतो विचरन् रणे ॥ ३७ ॥ भ्रांतमुद्धांतमाविद्धमाप्नुतं प्रसृतं स्तुतं ॥ परिवृत्तं निवृत्तं च खड्गं चर्म च धारयन् ॥ ३८ ॥ संपातं समुदीर्णं च दर्शयामास पार्षतः ॥
भारतं कौशिकं चैव सात्वतं चैव शिष्या ॥ ३९ ॥ दर्शयन् व्यचरद्युद्धे द्रोणस्यांतचिकीर्षया ॥ चरतस्तस्य तान् मार्गान् विचित्रान् खड्गचर्मिणः ॥ ४० ॥ व्यस्मयंत
रणे यो धादेवताश्च समागताः ॥ ततः शरसहस्रेण शतचंद्रमपातयत् ॥ ४१ ॥ चर्मखड्गं च संवाधे धृष्टद्युम्नस्य सद्विजः ॥ ये तु वै तस्ति कानामशरा आसन्नयोधिनः ॥
॥ ४२ ॥ निरुष्टयुद्धे द्रोणस्य नान्येषां संति तेशराः ॥ ऋते शारद्वतात्पार्थाद्वौ वै कर्तनात्तथा ॥ ४३ ॥ प्रद्युम्नयुधानाभ्यामभिमन्योश्च भारत ॥ अथास्येषु समा
धत्तदृढं परमसंमतं ॥ ४४ ॥ अंते वासिनमाचार्यो जिघांसुः पुत्रसंमितं ॥ तं शरैर्दर्शयिष्यन् दृष्टेदं शिनिपुंगवः ॥ ४५ ॥

गदितं स्तुतं परिवृत्तं भवेच्छत्रोर्वा मक्षिणभागतः ४ पश्चात्पदापसरणं निवृत्तं संप्रचक्षते ॥ ३८ ॥ अन्योन्यताडनं प्रादुः संपातमुभयोरपि ५ आधिक्यमात्मनो यत्तत्समुदीर्णमुदीरितं अंगप्रत्यंगदेशे
षु भ्रामणं भारतं स्तुतं ६ विचित्रखड्गं संचारदर्शनं कौशिकं स्तुतं निलीय चर्मणि क्षेपो यदसेः सात्वतं हितत् ७ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

अयं श्लोकश्चतुर्धरसंमतो न भवति त्रयोदशविधं संचरणमिति कंडतस्तेरुक्तत्वात् मिश्राणां तु संमतो स्ति तैरेकं विशतिमिति प्रतीकमुपादायावांतरभेदकल्पनयोक्तसंख्यापूरेण न व्याख्यातत्वात्